

WAAROM HEBT U MIJ VERLATEN?

Bijbels Dagboek, C.H. Spurgeon

"Voor Iedere Morgen"

Mijn God, Mijn God, waarom hebt U mij verlaten? Psalm 22:2

Hier zien we de Verlosser op het hoogtepunt van Zijn lijden. Er is geen plaats die het lijden van Christus zo duidelijk laat zien als Golgotha, en er is geen moment op Golgotha zo angstig als het moment waarop Zijn geroep de lucht verscheurt: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt U mij verlaten?' Zijn lichamelijke zwakheid en geestelijke lijden vielen hier samen. Hij leed onuitsprekelijke geestelijke angsten, die veroorzaakt werden door het verlies van de aanwezigheid van Zijn Vader. Dit was de zwarte nacht van Zijn ellende; op dat moment zonk Hij in de afgrond neer. Er is geen sterveling die hier de betekenis van kan peilen. Er zijn momenten waarop wij denken dat wij het recht hebben om uit te roepen: 'Mijn God, mijn God, waarom hebt U mij verlaten?' Het zijn momenten waarop het licht van het vriendelijke gezicht van onze Vader is bedekt door wolken en donkerheid. Maar bedenk op zo'n moment dat God ons nooit echt verlaat. Voor ons is het maar een schijnbare verlatenheid, maar Christus werd echt verlaten. Wij zijn diep bedroefd als de Vader Zijn gezicht een klein beetje van ons afwendt. Maar wie kan beseffen hoe diep de angst van de Heere Jezus moet zijn geweest toen de Vader Zijn gezicht helemaal van Hem afwendde? Bij ons wordt de uitroep: 'Waarom hebt U mij verlaten?' vaak veroorzaakt door ongeloof, maar bij Hem was het de uiting van een vreselijk feit. God had Hem echt voor een moment verlaten. Misschien leefde jij

eerder in het zonlicht van Gods vriendelijke gezicht, maar zit je nu in het donker. Bedenk dan dat God jou niet echt verlaten heeft. Als God omhuld is door wolken, is Hij nog steeds net zo goed onze God als op de momenten waarop wij Zijn genade ervaren. Maar als zelfs de gedachte, dat Hij ons verlaten heeft, ons bang maakt, hoe erg moet het lijden van de Heere Jezus dan geweest zijn, toen Hij echt verlaten werd door Zijn Vader!

